

Kassan kautta

- Tsuiih, tsuiih, tsuiih, sanoivat jonorullaluistimet rytmikkäästi, kun Sauli Niinistö pyyhälsi varhain tilipäivän aamuna Valtiokonttorin pihaan, kuten jokaisena muunakin tilipäivän aamuna.
- Ei saa tulla lurraruistimilla sisälle, motkotti valtiokonttoristi.
- Sorry, hurry, selitti Sauli. - Onks mitään tällä viikolla?
- Olisi täällä tasavallan presidentin tehtävää. Iso veroton palkka ja virka-auto ja asunto keskellä kaupunkia rannalla. Ei vaadita paljon koulutustakaan. Kunhan on hyvämaineinen Suomen kansalainen. Miten olisi?
- Ei käy, ei vastaa koulutusta, urahti Sauli. – Minähän olen lakimies ja puolivallaton leskimies, muista se. Ei tartte ottaa.
- Eipä niin. Eli rahanako taas kerran?
- Rahana, kiitos. Mielellään aika suurina seteleinä, että mahtuu pienempään kassiin. Hankala kuljettaa, kun ei ole tarakkaa.
- Ole hyvä. Ja sitten ensi viikolla uudestaan.
- Okei, heippa.

- Tsuiih, tsuiih, tsuiih, sanoivat rullaluistimet ensi viikolla, kun Sauli suihki jälleen kassalle.
- Kuis nyt? hän kysyi rutiinilla.
- No nyt olisi aika jännä homma. Tämmönen EBRD, se tekee jotain kehitys- ja jälleenrakennushommia. Pääsisit ulkomaille.
- Emmää raksalle. Sitä paitsi siinä pitäisi muuttaa ja minä olen Salosta. Ei sovi, anna taas rahana.
- Ole hyvä. Ja sitten ensi viikolla uudestaan.

- Tsuiih, tsuiih, tsuiih, sanoivat rullaluistimet seuraavallakin viikolla.
- Tämän luulisi jo passaavan! hihkui valtiokonttoristi jo ennen kuin Sauli ehti mitään kysäistäkään. - Suomen Pankin johtajaksi! Siihen kelpaa lakimieskin, siinä on ollut jopa naisia. Autot ja palkat on viimesen päälle eikä työt rasita, voi vaikka hiihdellä virka-aikana.
- Ei vastaa pätevyyttä, minä olen rullaluistelija enkä hiihtäjä. Anna rahat, niin katsotaan taas.

- Tsuiih, tsuiih, tsuiih, sanoivat rullaluistimet taas kerran. Mutta tällä kertaa konttoristi tarjosikin suoraan rahapussia, vieläpä entistä laihempaa.
- Mitä helkkaria! äityi Sauli. - Eikö muka mitään töitä?
- Ei tupata kun ei tykätä. Kun ei kelpaa niin ei kelpaa, annetaan hommat niille joille kelpaa. Ota rahat ja luistele.
- Mutta eihän tässä ole kaikki. Tässä on vain puolet entisestä, marisi Sauli pienentynttä tilipussiaan punniten.
- Kaikki siinä on. Ovat sillä lailla päättäneet. Jos ei ota tarjottuja töitä vastaan, niin tili pienenee. Ja sitten aikanaan loppuu kokonaan.
- Kuka raahkana on mennyt semmoista päättämään! Sauli alkoi jo raivostua.
- Jos sopii, niin en kerro.

